

31980L0876

1980 9 23

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 250/7

TARYBOS DIREKTYVA

1980 m. liepos 15 d.

dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su paprastosiomis amonio nitrato trąšomis, turinčiomis didelį azoto kiekį, suderinimo

(80/876/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi 1975 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 76/116/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių trąšas, suderinimo ⁽⁴⁾, jau nustatė Bendrijos taisyklės, reglamentuojančias pačių svarbiausių paprastųjų ir sudėtinių trąšų paskirtį, sudėtį, ženklavinimą ir pakavinimą Bendrijoje; kadangi minėtoje direktyvoje ypatingai išskiriamos amonio nitrato pagrindu pagamintos trąšos; kadangi, atsižvelgiant į ypatingą šios rūšies trąšų pobūdį bei reikalavimus, skirtus visuomenės saugai bei darbuotojų apsaugai ir sveikatai užtikrinti, šioms trąšoms reikėtų nustatyti papildomas Bendrijos taisyklės;

kadangi amonio nitratas yra pagrindinis įvairių produktų, iš kurių vieni gali būti naudojami kaip trąšos, kiti – kaip sprogmenys, sudėtinė dalis; kadangi dėl atskirų šalių nuostatų, regla-

mentuojančių produktų, naudojamų kaip trąšos, ir kitų amonio nitrato pagrindu pagamintų produktų klasifikavimą, skirtumą, atskirų valstybių narių taisyklės, kontroliuojančios prekybą amonio nitrato pagrindu pagamintomis trąšomis, skiriasi; kadangi dėl tokių skirtumų Europos ekonominėje bendrijoje trukdoma prekybai paprastosiomis amonio nitrato trąšomis, turinčiomis didelį azoto kiekį;

kadangi kuriant bendrąją rinką tokių kliūčių galėtų būti mažiau arba jos galėtų būti visai panaikintos, jeigu visos valstybės narės įvestų tuos pačius reikalavimus, kurie papildytų arba pakeistų jų dabartinius įstatymus;

kadangi tam tikri produktai, kuriems taikoma ši direktyva, tam tikrais atvejais galėtų būti naudojami ne pagal paskirtį, o tai galėtų pakenkti žmonėms ir turtui; kadangi valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma imtis atitinkamų priemonių siekiant išvengti tokio naudojimo;

kadangi, be to, minėtam tikslui pasiekti bei visuomenės saugumui užtikrinti, būtina Bendrijos lygiu nustatyti savybes ir požymius, skiriančius paprastąsias amonio nitrato trąšas, turinčias didelį azoto kiekį, nuo amonio nitrato atmainų, naudojamų sprogmenims gaminti;

⁽¹⁾ OL C 16, 1976 1 23, p. 4.

⁽²⁾ OL C 125, 1976 6 8, p. 43.

⁽³⁾ OL C 204, 1976 8 30, p. 10.

⁽⁴⁾ OL L 24, 1976 1 30, p. 21.

kadangi paprastosios amonio nitrato trąšos, turinčios didelį azoto kiekį, turėtų atitikti tam tikrus reikalavimus, kurie užtikrintų trąšų nekenksmingumą; kadangi keletas valstybių narių nori atlikti trąšų sprogumo nustatymo bandymus prieš jas pateikdamos į rinką arba jau pateikusios;

kadangi analizės ir kontrolės metodų nustatymas bei visi šių metodų pakeitimai ir papildymai, padaryti dėl techninės pažangos, yra techninio pobūdžio priemonės, už kurių priėmimą turėtų būti atsakinga Komisija, kuri supaprastintų ir pagreitintų tokią procedūrą;

kadangi dėl techninės pažangos būtina skubiai atnaujinti techninius šios direktyvos reikalavimus; kadangi Direktyvos 76/116/EEB 10 ir 11 straipsniai jau nustatė direktyvų dėl trąšų derinimo su technikos pažanga tvarką,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Nepažeidžiant Direktyvos 76/116/EEB nuostatų, ši direktyva taikoma paprastosioms amonio nitrato trąšoms, turinčioms didelį azoto kiekį, tiekiamoms Bendrijos valstybių narių rinkai.

2. Šioje direktyvoje „trąšos“ – tai amonio nitrato pagrindu cheminiu būdu pagaminti produktai, naudojami kaip trąšos, kurių ne mažiau kaip 28 proc. masės sudaro azotas, ir kurių sudėtyje gali būti tokių neorganinių priedų ar inertinių medžiagų, kaip gruntinė klintis, gruntinis dolomitas, kalcio sulfatas, magnio sulfatas ir kizeritas.

3. Kiti neorganiniai priedai ar inertinės medžiagos, nei išvardyti šio straipsnio 2 dalyje, kurie naudojami gaminant sudėtinę trąšas, neturi padidinti trąšų jautrumo karščiui ar jų sprogumo.

2 straipsnis

Kad trąšų rūšiai būtų suteiktas žymuo „EEB trąšos“, šios trąšos privalo atitikti I priede nurodytus požymius bei ribas. Asmuo, atsakingas už prekybą Bendrijoje paplitusiomis trąšomis, naudodamas žymenį „EEB trąšos“, patvirtina, kad jos atitinka nurodytus reikalavimus.

3 straipsnis

Galutinį vartotoją turi pasiekti tik pakuotos trąšos.

Tarptautinės pavojingų medžiagų gabenimo taisyklės taikomos ir trąšoms pervežti.

4 straipsnis

Nė viena valstybė narė, remdamasi prielaidomis, susijusiomis su šioje direktyvoje nurodytais reikalavimais, negali drausti, riboti ar trukdyti prekybai trąšomis, turinčiomis žymenį „EEB trąšos“ bei tenkinančiomis šios direktyvos reikalavimus.

5 straipsnis

Šios direktyvos nuostatos netrukdo imtis priemonių, pateisinamų visuomenės saugumo interesais, kuriomis gali būti draudžiama, ribojama ar trukdoma kokių nors trąšų prekybai.

6 straipsnis

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, užtikrinančių, kad su žymeniu „EEB trąšos“ į rinką tiekiamos trąšos atitiktų šios direktyvos ir I priedo nuostatas.

7 straipsnis

1. Nepažeisdamos 6 straipsnyje nurodytų priemonių, valstybės narės gali, jeigu to nori, papildomai patikrinti „EEB trąšas“. Tokie patikrinimai gali būti atlikti prieš trąšas tiekiant į rinką, arba jas jau pateikus į rinką, arba abiem etapais.

2. Per šiuos patikrinimus atliekamas tik II priede aprašytas bandymas.

3. „EEB trąšoms“, kurios atitinka šios direktyvos reikalavimus ir, jeigu to reikalavo valstybė narė, II priede aprašyto sprogumo nustatymo bandymo reikalavimus, netaikomos nacionalinių įstatymų nuostatos, ypač susijusios su trąšų laikymu, kurios yra tokios pat griežtos, kaip ir tos, kurios taikomos šių reikalavimų neatitinkantiems produktams.

8 straipsnis

1. Direktyvos 76/116/EEB 11 straipsnyje nurodyta tvarka, yra nustatoma:

— I priedo 1, 2 ir 6 punkto reikalavimų vykdymo patikrinimo metodas ir II priede aprašyto bandymo atlikimo metodas,

— II priede minėtų šiluminių ciklų, kuriais apdorojamos trąšos, skaičius. Turi būti bent du šiluminio apdorojimo ciklai,

— analizės ir mėginių atrinkimo metodas,

— maksimalus leistinas sunkiųjų metalų kiekis.

2. Tokia pati tvarka taikoma ir priimant visus pakeitimus, kurių reikia suderinti trąšų sudėties bei savybių nustatymo metodus ir sprogumo nustatymo bandymo atlikimo metodą su technikos pažanga.

3. Ta pačia tvarka, praėjus trejiems metams po šios direktyvos įgyvendinimo, priimamas sprendimas dėl tolesnio dviejų šiluminio apdorojimo ciklų reikalavimo taikymo I priedo 1 skirsnyje nurodytam bandymui.

9 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė turi pakankamai pagrindo manyti, kad trąšos, kurios atitinka šios direktyvos reikalavimus, vis dėlto kelia pavojų saugai ar sveikatai, ji gali laikinai uždrausti prekiauti tokiomis trąšomis savo teritorijoje arba taikyti joms specialias sąlygas. Tokia valstybė nedelsdama informuoja apie tai kitas valstybes nares bei Komisiją, kartu pateikdama tokio sprendimo priežastis.

2. Komisija per šešias savaites pasitaria su suinteresuotomis valstybėmis narėmis, tada nedelsdama pateikia savo nuomonę ir imasi atitinkamų priemonių.

3. Jeigu Komisija mano, kad būtina šioje direktyvoje padaryti kokių nors techninių adaptacijų, tokias adaptacijas priima Komisija arba Taryba, laikydamasi 8 straipsnyje nustatytos

tvarkos. Tokiu atveju valstybė narė, kuri ėmėsi saugos priemonių, gali jų ir toliau laikytis, kol įsigalios tokios adaptacijos.

10 straipsnis

1. Valstybės narės priima ir paskelbia nuostatas, būtinas šios direktyvos įgyvendinimui per aštuoniolika mėnesių nuo pranešimo apie ją ir apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Šios nuostatos taikomos nuo 1984 m. sausio 1 d.

2. Valstybės narės užtikrina, kad Komisijai būtų pateiktos šios direktyvos taikymo srityje priimtose nacionalinėse teisėse aktų nuostatos.

11 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1980 m. liepos 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. SANTERAS

I PRIEDAS

AMONIO NITRATO TRĄŠŲ, TURINČIŲ DIDELĮ AZOTO KIEKĮ, POŽYMIAI IR RODIKLIAI**1. Aktyumas** (naftos sulaikymas)

Trąšų, pirmiausia apdorotų per du šiluminius ciklus, kurių temperatūra svyruoja nuo 25°C iki 50°C, naftos sulaikymo rodiklis neturi viršyti 4 % trąšų masės.

2. Degiosios medžiagos

Degiosios medžiagos, matuojamos pagal elemento anglies kiekį, neturi sudaryti daugiau kaip 0,2 % trąšų masės, jeigu tose trąšose azoto kiekis yra 31,5 % visos masės, ir jos neturi sudaryti daugiau kaip 0,4 % masės, jeigu azoto kiekis trąšose ne mažesnis negu 28 %, bet ne didesnis kaip 31,5 % trąšų masės.

3. pH

Tirpalo, gauto 100 ml vandens ištirpinus 10 gramų trąšų, pH rodiklis turi būti mažiausiai 4,5.

4. Dalelių dydžio analizė

Ne daugiau kaip 5 % trąšų masės turi išsisijoti per sietą, kurio akučių dydis yra 1 mm, ir ne daugiau kaip 3 % trąšų masės turi išsisijoti per sietą, kurio akučių dydis yra 0,5 mm.

5. Chloras

Maksimalus chloro kiekis gali sudaryti ne daugiau kaip 0,02 % trąšų masės.

6. Sunkieji metalai

Sunkiųjų metalų neturėtų būti pridedama tyčia, o bet kokie atsitiktiniai gamybos proceso likučiai neturėtų viršyti Komiteto nustatytos ribos.

II PRIEDAS

7 STRAIPSNYJE MINĖTAS SPROGUMO NUSTATYMO BANDYMO APRAŠYMAS

Bandymas turi būti atliktas su trąšų bandiniu. Prieš atliekant sprogumo bandymą, visas bandinys turi būti apdorotas šiluminiais ciklais, kurių turi būti ne daugiau kaip 5.

Trąšų sprogumo nustatymo bandymas turi būti atliekamas horizontaliame plieniniame vamzdyje laikantis šių sąlygų:

plieninis vamzdis be sujungimų vamzdžio ilgis	mažiausiai 1000 mm
išorinis skersmuo	mažiausiai 114 mm
sienelių storis	mažiausiai 5 mm
detonacijos šaltinis	detonacijos šaltinio rūšį ir masę reikia pasirinkti taip, kad bandiniui būtų taikomas maksimalus detonacinis slėgis, siekiant nustatyti, ar bandinys yra sproguš
bandymo temperatūra	15–25 °C
švino cilindrai, rodantys detonacijos požymius	skersmuo – 50 mm aukštis – 100 mm

Cilindrai turi būti sudėlioti 150 milimetrų atstumu vienas nuo kito ir prilaikyti vamzdį horizontalioje padėtyje. Bandymas turi būti atliktas du kartus. Bandymo rezultatai laikomi teigiamais, jeigu abu kartus vienas arba du prilaikantys švino cilindrai yra suspaudžiami mažiau negu 5 %.
